

Ordonanță de urgență nr. 57/2007
din 20/06/2007

privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor
naturale, a florei și faunei sălbatice

Publicat în MOF nr. 442 – 29/06/2007
Versiune consolidată în 25/11/2008

Versiune consolidată la data de 25/11/2008

Atenție: Actul a fost amendat de către: Lege nr. 329/2009.

Textele actelor actualizate sunt reproduceri neoficiale ale unor acte ce au suferit numeroase modificări de-a lungul timpului, dar care nu au fost republicate în Monitorul Oficial. La astfel de texte nu se va face referire în nici un document oficial ele având numai un caracter informativ. Indaco Systems nu își asumă răspunderea pentru consecințele juridice generate de folosirea acestor acte.

Aplicăția Lege4 a fost actualizată până la data de: 28/07/2010.

Text actualizat la data de 25.11.2008. Actul include modificările din următoarele acte:

– O.U.G. nr. 154/2008 publicată în MOF nr. 787 din 25/11/2008.

Având în vedere necesitatea și urgența compatibilizării depline a legislației naționale cu cea a Uniunii Europene în domeniul protecției naturii și ținând cont de faptul că prevederile Directivei 79/409/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice și ale Directivei 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatice trebuie transpuse în legislația națională, iar pentru aplicarea Regulamentului Consiliului (CE) nr. 348/81 privind regulile comune pentru importul produselor derivate din balene sau din alte cetacee, a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 3.254/91 privind interzicerea utilizării capcanelor de picior și a importului de blănuri și produse obținute din animale capturate prin utilizarea capcanelor de picior sau a altor tipuri de capcane care nu sunt conforme cu standardele internaționale și a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 338/97 privind protecția speciilor de floră și faună sălbatice prin reglementarea comerțului cu acestea, cu modificările și completările ulterioare, trebuie creat cadrul instituțional și sancțiunile pentru încălcarea prevederilor conținute în acestea.

Având în vedere că potrivit angajamentelor asumate de România prin documentul de

poziție complementar – capitolul 22 "Mediu", pentru domeniul "protecția naturii" nu există perioade de tranziție, transpunerea și implementarea prevederilor comunitare trebuind să fie depline la data aderării,

luând în considerare faptul că statelor membre le sunt aplicate sancțiuni în cazul transpunerii incomplete sau al implementării neconforme a prevederilor comunitare, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – Scopul prezentei ordonanțe de urgență îl constituie garantarea conservării și utilizării durabile a patrimoniului natural, obiectiv de interes public major și componentă fundamentală a strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă.

Art. 2. – Prezenta ordonanță de urgență reglementează:

a) asigurarea diversității biologice, prin conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice pe teritoriul României;

b) menținerea sau restabilirea într-o stare de conservare favorabilă a habitatelor naturale și a speciilor din flora și fauna sălbatică;

c) identificarea bunurilor patrimoniului natural care necesită un regim special de protecție, pentru conservarea și utilizarea durabilă a acestora;

d) categoriile de arii naturale protejate, tipurile de habitate naturale, speciile de floră și faună sălbatică și alte bunuri ale patrimoniului natural ce se supun regimului special de protecție, conservare și utilizare durabilă;

e) constituirea, organizarea și dezvoltarea rețelei naționale de arii naturale protejate, precum și a regimului acesteia;

f) regimul de administrare a ariilor naturale protejate și procedurile de instituire a regimului de protecție pentru alte arii naturale și bunuri ale patrimoniului natural;

g) măsurile pentru protecția și conservarea speciilor de animale și plante sălbatice periclitare, vulnerabile, endemice și/sau rare, precum și cele pentru protecția formațiunilor geomorfologice și peisagistice de interes ecologic, științific, estetic, cultural-istoric și de altă natură, a bunurilor naturale de interes speologic, paleontologic, geologic, antropologic și a altor bunuri naturale cu valoare de patrimoniu natural, existente în perimetrele ariilor naturale protejate și/sau în afara acestora;

h) responsabilitățile și atribuțiile pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 3. – Nu fac obiectul reglementării prezentei ordonanțe de urgență:

a) parcurile și grădinile publice sau private de agrement, cu excepția cazurilor în care acestea au elemente și bunuri cu valoare de patrimoniu natural;

b) rezervațiile semincere agricole și silvice cu scop productiv, rezervațiile de resurse genetice vegetale și animale terestre și acvatice destinate reproducerii unor specii

vegetale și animale în scopuri economice, rezervațiile destinate unor scopuri științifice sectoriale existente pe terenurile unor instituții publice sau private de cercetare și producție, precum și altele asemenea, organizate și gestionate de proprietarii sau administratorii lor legali, cu excepția cazurilor în care acestea au elemente cu valoare de patrimoniu natural;

c) grădinile botanice, parcurile dendrologice, grădinile zoologice, acvariile, terariile, cu excepția cazurilor în care acestea dețin specii de plante și animale sălbatice aflate sub regim special de protecție și conservare ca bunuri ale patrimoniului natural;

d) colecțiile muzeistice, cu excepția celor care dețin piese a căror valoare de patrimoniu natural este atestată de autoritățile științifice competente;

e) zonele de protecție specială – sanitară, hidrologică, hidrogeologică și altele asemenea – cu perimetre delimitate și gestionate ca zone de protecție specială pentru diverse obiective, potrivit unor reglementări speciale, cu excepția cazurilor în care pe aceste terenuri există bunuri ale patrimoniului natural;

f) administrarea ariilor naturale protejate de interes județean sau local.

Art. 4. – În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. conservare – ansamblul de măsuri care se pun în aplicare pentru menținerea sau refacerea habitatelor naturale și a populațiilor de specii de faună și floră sălbatice, într-o stare favorabilă, în sensul pct. 5 și 9;

2. habitate naturale – zonele terestre, acvatice sau subterane, în stare naturală sau seminaturală, ce se diferențiază prin caracteristici geografice, abiotice și biotice;

3. tipuri de habitate naturale de interes comunitar – acele tipuri de habitate care:

a) sunt în pericol de dispariție în arealul lor natural;

b) au un areal natural redus ca urmare a restrângerii acestuia sau datorită faptului că în mod natural suprafața sa este redusă;

c) sunt eșantioane reprezentative cu caracteristici tipice pentru una sau mai multe dintre cele 5 regiuni biogeografice specifice pentru România: alpină, continentală, panonică, stepică și pontică.

Aceste tipuri de habitate sunt prevăzute în anexa nr. 2;

4. tipuri de habitate naturale prioritare – tipurile de habitate naturale aflate în pericol de dispariție, pentru a căror conservare Comunitatea Europeană are o responsabilitate deosebită, datorită proporției reduse a arealului acestora pe teritoriul Uniunii Europene.

Aceste tipuri de habitate sunt indicate printr-un asterisc în anexa nr. 2;

5. stare de conservare a unui habitat natural – totalitatea factorilor ce acționează asupra unui habitat natural și asupra speciilor caracteristice acestuia și care îi pot afecta pe termen lung distribuția, structura și funcțiile, precum și supraviețuirea speciilor ce îi sunt caracteristice. Starea de conservare a unui habitat natural se consideră favorabilă atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) arealul său natural și suprafețele pe care le acoperă în cadrul acestui areal sunt stabile sau în creștere;

b) are structura și funcțiile specifice necesare pentru menținerea sa pe termen lung,

iar probabilitatea menținerii acestora în viitorul previzibil este mare;

c) speciile care îi sunt caracteristice se află într-o stare de conservare favorabilă, așa cum este definită la pct. 9;

6. habitat al unei specii – mediul definit prin factori abiotici și biotici, în care trăiește o specie în orice stadiu al ciclului biologic;

7. specii de interes comunitar – speciile care pe teritoriul Uniunii Europene sunt:

a) periclitate, cu excepția celor al căror areal natural este situat la limita de distribuție în areal și care nu sunt nici periclitate, nici vulnerabile în regiunea vest-paleartică;

b) vulnerabile, speciile a căror încadrare în categoria celor periclitate este probabilă într-un viitor apropiat dacă acțiunea factorilor perturbatori persistă;

c) rare, speciile ale căror populații sunt reduse din punctul de vedere al distribuției sau/și numeric și care chiar dacă nu sunt în prezent periclitate sau vulnerabile riscă să devină. Aceste specii sunt localizate pe arii geografice restrânse sau sunt rar dispersate pe suprafețe largi;

d) endemice și care necesită o atenție specială datorită caracteristicilor specifice ale habitatului lor și/sau a impactului potențial pe care îl are exploatarea acestora asupra stării lor de conservare;

8. specii prioritare – speciile vizate la pct. 7 lit. a) pentru a căror conservare Comunitatea Europeană are o responsabilitate specială datorită proporției reduse a arealului acestora pe teritoriul Uniunii Europene.

Aceste specii sunt indicate printr-un asterisc în anexa nr. 3;

9. stare de conservare a unei specii – totalitatea factorilor ce acționează asupra unei specii și care pot influența pe termen lung distribuția și abundența populațiilor speciei respective. Starea de conservare va fi considerată favorabilă dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

a) datele privind dinamica populațiilor speciei respective indică faptul că aceasta se menține și are șanse să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatului său natural;

b) arealul natural al speciei nu se reduce și nu există riscul să se reducă în viitorul previzibil;

c) există un habitat suficient de vast pentru ca populațiile speciei să se mențină pe termen lung;

10. sit/arie – zonă definită geografic, exact delimitată;

11. sit de importanță comunitară – situl/aria care, în regiunea sau în regiunile biogeografice în care există, contribuie semnificativ la menținerea ori restaurarea la o stare de conservare favorabilă a habitatelor naturale prevăzute în anexa nr. 2 sau a speciilor de interes comunitar prevăzute în anexa nr. 3 și care contribuie semnificativ la coerența rețelei "Natura 2000" și/sau contribuie semnificativ la menținerea diversității biologice în regiunea ori regiunile biogeografice respective. Pentru speciile de animale cu areal larg de răspândire, siturile de importanță comunitară trebuie să corespundă zonelor din areal în care sunt prezenți factori abiotici și biotici esențiali pentru existența și reproducerea acestor specii;

12. arie specială de conservare – situl de importanță comunitară desemnat printr-un act statutar, administrativ și/sau contractual în scopul aplicării măsurilor de conservare necesare pentru menținerea sau restaurarea la o stare de conservare favorabilă a habitatelor naturale și/sau a populațiilor speciilor pentru care situl este desemnat;

13. exemplar – orice plantă sau animal în stare vie ori moartă sau orice parte ori derivat din acestea, precum și orice alte produse care conțin părți sau derivate din acestea, așa cum sunt specificate în documentele care le însoțesc, pe ambalaje, pe mărci ori etichete sau în orice alte situații;

14. mediu natural – ansamblul componentelor, structurilor și proceselor fizico-geografice, biologice și biocenotice naturale, terestre și acvatice, având calitatea de păstrător al vieții și generator de resurse necesare acesteia;

15. patrimoniu natural – ansamblul componentelor și structurilor fizico-geografice, floristice, faunistice și biocenotice ale mediului natural, ale căror importanță și valoare ecologică, economică, științifică, biogenă, sanogenă, peisagistică și recreativă au o semnificație relevantă sub aspectul conservării diversității biologice floristice și faunistice, al integrității funcționale a ecosistemelor, conservării patrimoniului genetic, vegetal și animal, precum și pentru satisfacerea cerințelor de viață, bunăstare, cultură și civilizație ale generațiilor prezente și viitoare;

16. bun al patrimoniului natural – componenta patrimoniului natural care necesită un regim special de protecție, conservare și utilizare durabilă în beneficiul generațiilor prezente și viitoare;

17. peisaj – partea de teritoriu percepută ca atare de către populație, al cărei caracter este rezultatul acțiunii și interacțiunii factorilor naturali și/sau umani;

18. arie naturală protejată – zona terestră, acvatică și/sau subterană în care există specii de plante și animale sălbatice, elemente și formațiuni biogeografice, peisagistice, geologice, paleontologice, speologice sau de altă natură, cu valoare ecologică, științifică ori culturală deosebită, care are un regim special de protecție și conservare, stabilit conform prevederilor legale;

19. conservare "in situ" – protecția și conservarea bunurilor patrimoniului natural în mediul lor natural de geneză, existență și evoluție;

20. coridor ecologic – zona naturală sau amenajată care asigură cerințele de deplasare, reproducere și refugiu pentru speciile sălbatice terestre și acvatice și în care se aplică unele măsuri de protecție și conservare;

21. rețea națională de arii naturale protejate – ansamblul ariilor naturale protejate de interes național;

22. rețea ecologică a ariilor naturale protejate – ansamblul de arii naturale protejate, împreună cu coridoarele ecologice;

23. rețea ecologică "Natura 2000" – rețeaua ecologică europeană de arii naturale protejate și care cuprinde arii de protecție specială avifaunistică, stabilite în conformitate cu prevederile Directivei 79/409/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice și arii speciale de conservare desemnate de Comisia Europeană și ale Directivei 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale, a faunei și florei sălbatice;

24. specii indigene – speciile de plante și animale sălbatice care se regăsesc în mod natural în România și nu ca urmare a introducerii accidentale sau forțate de către om de-a lungul secolelor;

25. specii protejate – speciile periclitate, vulnerabile, rare sau endemice, care beneficiază de un statut legal de protecție;

26. specii alohtone – speciile introduse/răspândite, accidental sau intenționat, din altă regiune geografică, ca urmare directă ori indirectă a activității umane, lipsind în mod natural dintr-o anumită regiune, cu o evoluție istorică cunoscută într-o arie de răspândire naturală, alta decât zona de interes, care pot fi în competiție, pot domina, pot avea un impact negativ asupra speciilor native, putând chiar să le înlocuiască;

27. specii invazive – speciile indigene sau alohtone, care și-au extins arealul de distribuție sau au fost introduse accidental ori intenționat într-o arie și/sau s-au reprodus într-o asemenea măsură și atât de agresiv încât influențează negativ/domină/înlocuiesc unele dintre speciile indigene, determinând modificarea structurii cantitative și/sau calitative a biocenozei naturale, caracteristică unui anumit tip de biotop;

28. zone interioare ale ariilor naturale protejate – zonele definite și delimitate prin planurile de management, în care se stabilesc măsuri speciale de management;

29. activități cu impact negativ semnificativ din vecinătatea ariilor naturale protejate – activitățile din afara limitei unei arii naturale protejate, care pot genera un impact negativ semnificativ asupra habitatelor naturale sau speciilor sălbatice pentru care au fost desemnate; nu se aplică în cazul ariilor naturale protejate vizate de pct. 22;

30. comunități locale – comunitățile umane situate în interiorul sau în vecinătatea ariei naturale protejate care dețin proprietăți ori desfășoară diverse activități pe teritoriul sau în vecinătatea ariei naturale protejate;

31. activități tradiționale – activitățile de utilizare durabilă a resurselor naturale și specifice zonei respective.

CAPITOLUL II

Regimul ariilor naturale protejate

SECȚIUNEA 1

Categorii de arii naturale protejate

Art. 5. – (1) Pentru asigurarea măsurilor speciale de protecție și conservare in situ a bunurilor patrimoniului natural se instituie un regim diferențiat de protecție, conservare și utilizare, potrivit următoarelor categorii de arii naturale protejate:

a) de interes național: rezervații științifice, parcuri naționale, monumente ale naturii, rezervații naturale, parcuri naturale;

b) de interes internațional: situri naturale ale patrimoniului natural universal, geoparcuri, zone umede de importanță internațională, rezervații ale biosferei;

c) de interes comunitar sau situri "Natura 2000": situri de importanță comunitară, arii

speciale de conservare, arii de protecție specială avifaunistică;

d) de interes județean sau local: stabilite numai pe domeniul public/privat al unităților administrativ-teritoriale, după caz.

(2) Scopul și regimul de management al categoriilor de arii naturale protejate, stabilite la alin. (1) lit. a)–c), sunt prevăzute în anexa nr. 1.

(3) Prin aplicarea prevederilor alin. (1) și (2) se asigură regimul corespunzător de protecție, conservare și utilizare pentru:

a) cele mai reprezentative habitate naturale ale spațiului biogeografic național, cu diversitatea biologică floristică și faunistică specifică, incluzând zone marine, de litoral și de coastă, zone de câmpie, de deal și de munte, zone umede, aride și zone de ecoton, cursuri de apă cu zone de luncă și lacuri naturale, asigurându-se protecția și conservarea patrimoniului natural floristic și faunistic, de resurse genetice vegetale și animale și menținerea echilibrului ecologic;

b) habitatele terestre, acvatice și/sau subterane în care trăiesc permanent sau temporar specii de plante și/sau animale sălbatice periclitare, vulnerabile, endemice ori rare, specii de plante și animale sălbatice aflate sub regim special de protecție, specii cu valoare științifică și ecologică deosebită, precum și pentru acele habitate în care există și alte bunuri ale patrimoniului natural ce necesită măsuri de protecție și conservare in situ;

c) zonele cu resurse biogeografice importante sub aspect biogenetic, ecologic, științific, educațional, sanogen și recreativ;

d) elementele și formațiunile naturale geomorfologice, peisagistice, geologice, speologice, paleontologice, pedologice și altele asemenea, cu valoare de bunuri ale patrimoniului natural;

e) tipurile de habitate naturale, precum și pentru speciile de plante și animale de interes comunitar, prevăzute în anexele nr. 2–5;

f) coridoarele ecologice definite și identificate pe bază de studii științifice avizate de Academia Română.

(4) Categoriile de arii naturale protejate, prevăzute la alin. (1) lit. a)–c), se pot modifica și completa prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, cu avizul Academiei Române, luându-se în considerare recomandările organizațiilor internaționale autorizate.

SECȚIUNEA a 2-a

Instituirea regimului de arie naturală protejată

Art. 6. – Instituirea regimului de arie naturală protejată este prioritară în raport cu orice alte obiective, cu excepția celor care privesc:

- a) asigurarea securității naționale;
- b) asigurarea securității, sănătății oamenilor și animalelor;
- c) prevenirea unor catastrofe naturale.

Art. 7. – Regimul de protecție se stabilește indiferent de destinația terenului și de

deținător, iar respectarea acestuia este obligatorie în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, precum și cu alte dispoziții legale în materie.

Art. 8. – (1) Instituirea regimului de arie naturală protejată se face:

- a) prin lege, pentru siturile naturale ale patrimoniului natural universal și pentru rezervațiile biosferei;
- b) prin hotărâre a Guvernului, pentru parcuri naționale, parcuri naturale, geoparcuri, zone umede de importanță internațională, arii speciale de conservare, arii de protecție specială avifaunistică, rezervații științifice, monumente ale naturii, rezervații naturale;
- c) prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, pentru propunerile de situri de importanță comunitară, cu avizul Academiei Române, al autorității publice centrale cu competențe în domeniul administrației publice, al autorității publice centrale în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale și al autorității publice centrale în domeniul transporturilor, al autorității publice în domeniul amenajării teritoriului și al autorității publice în domeniul turismului;
- d) prin hotărâri ale consiliilor județene sau locale, pentru arii naturale protejate, de interes județean sau local.

(2) Propunerile pentru instituirea regimului de arie naturală protejată se pot face din inițiativa oricărei persoane fizice sau juridice și se înaintează Agenției Naționale pentru Arie Naturale Protejate, în vederea avizării acestora.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilește lista siturilor de importanță comunitară și a ariilor de protecție specială avifaunistică, pe care o transmite Comisiei Europene.

(4) Zonele și siturile naturale care întrunesc criteriile de sit al patrimoniului natural universal, zonă umedă de importanță internațională, geoparc, rezervație a biosferei și ariile speciale de conservare dobândesc acest regim conform procedurii prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), pe baza documentației solicitate de organismele internaționale autorizate și cu condiția recunoașterii lor prealabile de către aceste organisme.

(5) Propunerea de instituire a regimului de arie naturală protejată pentru cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a)–c) se face pe baza documentației prevăzute la art. 11 alin. (1).

(6) Propunerea de instituire a regimului de arie naturală protejată pentru cazurile prevăzute la alin. (1) lit. d) se bazează pe o documentație științifică ce se înaintează la consiliile județene sau locale, după caz, în vederea analizei și luării hotărârii de declarare.

Art. 9. – Pentru urgentarea măsurilor de protecție și conservare ce se impun, regimul de arie naturală protejată din categoriile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a)–c) se poate institui, cu caracter provizoriu, în baza documentației prevăzute la art. 11 alin. (1) și (3) și cu avizul autorităților publice centrale interesate, prin ordin al conducerii autorității publice centrale pentru protecția mediului, până la declarare, conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 10. – Modul de constituire și de administrare a ariilor naturale protejate va lua în considerare interesele comunităților locale, facilitându-se participarea reprezentanților

acestora în consiliile consultative pentru aplicarea măsurilor de protecție, conservare și utilizare durabilă a resurselor naturale, încurajându-se menținerea practicilor și cunoștințelor tradiționale locale în valorificarea acestor resurse, în beneficiul comunităților locale.

Art. 11. – (1) Documentația necesară în vederea instituirii regimului de arie naturală protejată de interes național trebuie să cuprindă:

- a) studiul de fundamentare științifică;
- b) documentația cadastrală cu limitele ariei naturale protejate, cu evidențierea categoriilor de folosință a terenurilor;
- c) avizul Academiei Române.

(2) Normativul de conținut al documentației necesare în vederea instituirii regimului de arie naturală protejată de interes național se stabilește de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și se aprobă prin ordin al conducătorului acesteia, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Pentru propunerile de situri de importanță comunitară și pentru ariile de protecție specială avifaunistică se completează Formularul Standard Natura 2000 stabilit de Comisia Europeană prin Decizia 97/266/CE și adoptat prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 207/2006 privind aprobarea conținutului Formularului Standard Natura 2000 și a manualului de completare al acestuia.

Art. 12. – (1) În momentul primirii documentației necesare instituirii regimului de arie naturală protejată, autoritățile competente pentru protecția mediului trebuie să înștiințeze deținătorii și administratorii de terenuri și să inițieze consultări cu toți factorii interesați.

(2) Până la finalizarea procedurii de instituire a regimului de protecție a ariilor naturale protejate, deținătorii bunurilor cu valoare de patrimoniu natural, indiferent de destinația terenurilor, vor aplica și vor respecta măsurile de protecție, conservare și utilizare stabilite cu caracter provizoriu de autoritățile competente pentru protecția mediului, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 13. – Rezervațiile științifice, parcurile naționale, monumentele naturii, rezervațiile naturale și parcurile naturale, ariile speciale de protecție avifaunistică, precum și celelalte bunuri ale patrimoniului natural, cu regim de protecție și conservare dobândit până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin legi sau prin alte acte cu caracter normativ emise de autoritățile administrației publice centrale sau locale, își păstrează același regim.

Art. 14. – (1) În vederea îmbunătățirii coerenței ecologice a rețelei de arii naturale protejate de interes național și comunitar, trebuie identificate și stabilit managementul corespunzător al coridoarelor ecologice și al peisajelor, ca zone de importanță majoră pentru fauna și flora sălbatică. Aceste zone sunt cele care, datorită structurii lineare și continue, cum sunt râurile cu malurile lor, sau datorită funcțiilor de refugiu, cum sunt perdelele forestiere, tufărișurile naturale, vegetația naturală de pe terenurile marginale ale culturilor agricole, de-a lungul căilor de comunicație rutieră și feroviară, suprafețe mici de pădure ori de zone umede, sunt esențiale pentru migrarea, dispersarea speciilor

sălbatică și pentru schimburile genetice dintre populațiile aceluiași specii.

(2) Coridoarele ecologice identificate sunt desemnate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, cu avizul Academiei Române, al autorității publice centrale cu competențe în domeniul administrației publice, al autorității publice centrale în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, al autorității publice centrale în domeniul transporturilor, al autorității publice în domeniul amenajării teritoriului și al autorității publice în domeniul turismului.

Art. 15. – Ariile naturale protejate și coridoarele ecologice vor fi evidențiate în mod obligatoriu de către Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară în planurile naționale, zonale și locale de amenajare a teritoriului și de urbanism, în planurile cadastrale și în cărțile funciare.

SECȚIUNEA a 3-a

Administrarea rețelei de arii naturale protejate de interes național

Art. 16. – (1) Ansamblul ariilor naturale protejate, desemnate conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, conform categoriilor definite în anexa nr. 1, constituie rețeaua națională de arii naturale protejate.

(2) Administrarea rezervațiilor biosferei, a parcurilor naționale, a parcurilor naturale și, după caz, a geoparcurilor, a siturilor de importanță comunitară, a ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică se realizează de către structuri de administrare special constituite, cu personalitate juridică.

(3) Rezervațiile științifice, rezervațiile naturale, monumentele naturii și, după caz, geoparcurile, siturile de importanță comunitară, ariile speciale de conservare și ariile de protecție specială avifaunistică, care nu necesită sau care nu au structuri de administrare special constituite, se administrează prin preluare în custodie, potrivit art. 18 alin. (4).

(4) Modalitățile de administrare a ariilor naturale protejate și a altor bunuri ale patrimoniului natural, puse sub regim special de protecție și conservare, se stabilesc avându-se în vedere:

- a) categoria ariei naturale protejate;
- b) întinderea ariei naturale protejate;

c) posibilitățile de asigurare a resurselor financiare pentru asigurarea unei funcționări corespunzătoare a administrației și pentru atingerea obiectivelor de conservare.

Art. 17. – (1) Responsabilitățile de administrare a ariilor naturale protejate și a altor bunuri ale patrimoniului natural, puse sub regim special de protecție și conservare, revin:

a) Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate, pentru ariile naturale protejate, declarate prin lege, prin hotărâre a Guvernului sau prin ordin al autorității publice centrale pentru protecția mediului;

b) Administrației Rezervației Biosferei "Delta Dunării" pentru Rezervația Biosferei "Delta Dunării";

c) autorităților administrației publice locale, pentru ariile naturale protejate, declarate

prin hotărâri ale acestora.

(2) În vederea realizării unei administrări unitare și eficiente a ariilor naturale protejate se înființează Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate, instituție publică, cu personalitate juridică, care funcționează în subordinea autorității publice centrale pentru protecția mediului, finanțată din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat.

(3) Structura organizatorică, numărul de personal, atribuțiile și competențele Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 18. – (1) Administrarea ariilor naturale protejate și a celorlalte bunuri ale patrimoniului natural aflate în rețeaua națională de arii naturale protejate se face, potrivit legii, prin:

a) structuri de administrare special constituite, cu personalitate juridică, în subordinea Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate;

b) structuri de administrare special constituite, cu personalitate juridică și aflate în subordinea unor regii autonome, companii și societăți naționale și comerciale, autorități ale administrației publice locale, servicii descentralizate ale administrației publice centrale, instituții științifice de cercetare și de învățământ din sectorul public și privat, muzee, organizații neguvernamentale, constituite potrivit legii și aflate în coordonarea metodologică a Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate;

c) persoane fizice și juridice care au calitatea de custode și se află în coordonarea metodologică a Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate;

d) serviciile regionale din structura proprie a Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate, pentru rezervațiile științifice, rezervațiile naturale, monumentele naturii și, după caz, a geoparcurilor, a siturilor de importanță comunitară, a ariilor speciale de conservare, a ariilor de protecție specială avifaunistică și ale celorlalte bunuri ale patrimoniului natural supuse unui regim special de protecție și care nu au fost preluate în custodie;

e) Administrația Rezervației Biosferei "Delta Dunării" aflată în subordinea autorității publice centrale pentru protecția mediului, pentru Rezervația Biosferei "Delta Dunării".

(2) În cazul rezervațiilor științifice, rezervațiilor naturale, monumentelor naturii, siturilor de importanță comunitară, ariilor speciale de conservare, ariilor de protecție specială avifaunistică și ale celorlalte bunuri ale patrimoniului natural supuse unui regim special de protecție, care nu sunt cuprinse în perimetrele rezervațiilor biosferei, ale parcurilor naționale sau ale parcurilor naturale, administrarea se poate asigura prin oricare dintre modalitățile prevăzute la alin. (1), după caz.

(3) În cazul rezervațiilor științifice, rezervațiilor naturale, monumentelor naturii, siturilor de importanță comunitară, ariilor speciale de conservare, ariilor de protecție specială avifaunistică și ale celorlalte bunuri ale patrimoniului natural supuse unui regim special de protecție, care sunt cuprinse total sau parțial în perimetrele rezervațiilor biosferei, ale parcurilor naționale și ale parcurilor naturale, administrarea se asigură de

către structurile de administrare ale acestora.

(4) Modul de atribuire a administrării, respectiv custodiei ariilor naturale protejate se stabilește printr-o metodologie care se elaborează de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 19. – (1) Structurile de administrare special constituite au personalitate juridică și se stabilesc pentru asigurarea administrării ariilor naturale protejate, potrivit prevederilor art. 18 alin. (1) lit. a) și b).

(2) Pe lângă structurile de administrare special constituite se înființează consilii consultative de administrare, alcătuite din reprezentanți ai instituțiilor, organizațiilor economice, organizațiilor neguvernamentale, autorităților și comunităților locale, care dețin cu orice titlu suprafețe, bunuri sau au interese în perimetrul ori în vecinătatea ariei naturale protejate și care sunt implicate și interesate în aplicarea măsurilor de protecție, în conservarea și dezvoltarea durabilă a zonei.

(3) Componenta și regulamentul de organizare și funcționare a consiliilor consultative de administrare se propun de către administrația ariei naturale protejate și se aprobă de Agenția Națională pentru Arie Naturale Protejate.

(4) Structurile de administrare special constituite sunt îndrumate de un consiliu științific, cu rol de autoritate științifică, pe teritoriul ariei naturale protejate.

(5) Componenta și regulamentul de organizare și funcționare a consiliilor științifice se propun de către administrația ariilor naturale protejate, cu avizul Academiei Române, și se aprobă de Agenția Națională pentru Arie Naturale Protejate.

Art. 20. – (1) Custozii pot fi persoane fizice sau juridice care au calificarea, instruirea și mijloacele necesare pentru a stabili și aplica măsurile de protecție și conservare a bunurilor încredințate, atestate de Agenția Națională pentru Arie Naturale Protejate.

(2) Calitatea de custode se stabilește prin încheierea de convenții între părți, conform legii, în care se stipulează obligațiile și drepturile acestora. Convenția de custodie și legitimația de custode reprezintă documente valabile în fața autorităților publice și a altor persoane interesate.

(3) Modalitatea încheierii convențiilor de custodie și eliberarea legitimațiilor de custode sunt în competența de reglementare a Agenției Naționale pentru Arie Naturale Protejate.

Art. 21. – (1) Planurile de management și regulamentele rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și naturale se elaborează de către administratorii acestora, se avizează de către consiliile științifice, consiliile consultative de administrare și de Agenția Națională pentru Arie Naturale Protejate și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(2) Pentru celelalte categorii de arie naturale protejate, planurile de management și regulamentele se elaborează de către administratorii acestora, se avizează de către Agenția Națională pentru Arie Naturale Protejate și se aprobă prin ordin al autorității publice centrale pentru protecția mediului, cu avizul autorităților publice centrale

interesate.

(3) Măsurile prevăzute în planurile de management al ariilor naturale protejate se elaborează astfel încât să țină cont de exigențele economice, sociale și culturale, precum și de particularitățile regionale și locale ale zonei, prioritate având însă obiectivele care au dus la constituirea ariei naturale protejate.

(4) Respectarea planurilor de management și a regulamentelor este obligatorie pentru administratorii ariilor naturale protejate, precum și pentru persoanele fizice și juridice care dețin sau care administrează terenuri și alte bunuri și/sau care desfășoară activități în perimetrul și în vecinătatea ariei naturale protejate.

(5) Planurile de amenajare a teritoriului, cele de dezvoltare locală și națională, precum și orice alte planuri de exploatare/utilizare a resurselor naturale din aria naturală protejată vor fi armonizate de către autoritățile emitente cu prevederile planului de management.

(6) Autoritățile locale și naționale cu competențe și responsabilități în reglementarea activităților din ariile naturale protejate sunt obligate să instituie, de comun acord cu administratorii ariilor naturale protejate și, după caz, cu Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate, măsuri speciale pentru conservarea sau utilizarea durabilă a resurselor naturale din ariile naturale protejate, conform prevederilor planurilor de management.

(7) Ariile naturale protejate de interes comunitar sunt create pentru impunerea unor măsuri speciale în vederea conservării unor habitate naturale și/sau specii sălbatice de interes comunitar. În cazul suprapunerii lor în ariile naturale protejate de interes național, managementul acestora va fi inclus în planul de management al respectivelor arii naturale protejate, cu respectarea celei mai restrictive funcții de protecție.

Art. 22. – (1) Zonarea internă a ariilor naturale protejate de interes național se face prin planul de management, prin definirea și delimitarea, după caz, a: zonelor cu protecție strictă, zonelor de protecție integrală, zonelor–tampon, zonelor de dezvoltare durabilă a activităților umane.

(2) Zonele cu protecție strictă sunt zonele din ariile naturale protejate, de mare importanță științifică, ce cuprind zone sălbatice în care nu au existat intervenții antropice sau nivelul acestora a fost foarte redus.

(3) În zonele prevăzute la alin. (2) se interzice desfășurarea oricăror activități umane, cu excepția activităților de cercetare, educație și ecoturism, cu limitările descrise în planurile de management.

(4) Zonele de protecție integrală cuprind cele mai valoroase bunuri ale patrimoniului natural din interiorul ariilor naturale protejate.

(5) În zonele prevăzute la alin. (4) sunt interzise:

a) orice forme de exploatare sau utilizare a resurselor naturale, precum și orice forme de folosire a terenurilor, incompatibile cu scopul de protecție și/sau de conservare;

b) activitățile de construcții–investiții, cu excepția celor destinate administrării ariei naturale protejate și/sau activităților de cercetare științifică ori a celor destinate asigurării siguranței naționale sau prevenirii unor calamități naturale.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în zonele de protecție integrală, în afara perimetrelor rezervațiilor științifice cu regim strict de protecție, se pot desfășura următoarele activități:

- a) științifice și educative;
- b) activități de ecoturism care nu necesită realizarea de construcții–investiții;
- c) utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat numai cu animale domestice, proprietatea membrilor comunităților care dețin pășuni sau care dețin dreptul de utilizare a acestora în orice formă recunoscută prin legislația națională în vigoare, pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele avizate de administrația parcului, astfel încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de floră și faună prezente;
- d) localizarea și stingerea operativă a incendiilor;
- e) intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului, a planului de acțiune provizoriu, elaborat în acest scop de consiliul științific și valabil până la intrarea în vigoare a planului de management;
- f) intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, la propunerea administrației și cu avizul consiliului științific, în baza aprobării de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului;
- g) acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific, în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului. În cazul în care calamitățile afectează suprafețe de pădure, acțiunile de înlăturare a efectelor acestora se fac la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific, în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;
- h) acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care nu necesită extrageri de arbori, și acțiunile de monitorizare a acestora;
- i) acțiunile de combatere a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure, în cazul în care apar focare de înmulțire, la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific și în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(7) Zonele–tampon, în parcurile naționale denumite zone de conservare durabilă și în parcurile naturale denumite zone de management durabil, nu se includ în zonele cu protecție integrală, strictă sau de dezvoltare durabilă a activităților umane și care fac trecerea între zonele cu protecție integrală și cele de dezvoltare durabilă.

(8) În zonele de conservare durabilă se pot desfășura următoarele activități:

- a) științifice și educative;
- b) activități de ecoturism care nu necesită realizarea de construcții–investiții;
- c) utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele avizate de administrația parcului natural, astfel

încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de floră și faună prezente;

d) localizarea și stingerea operativă a incendiilor;

e) intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, a planului de acțiune provizoriu, elaborat în acest scop de consiliul științific al parcului și valabil până la intrarea în vigoare a planului de management;

f) intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, la propunerea consiliului științific al ariei naturale protejate, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului;

g) acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului. În cazul în care calamitățile afectează suprafețe de pădure, acțiunile de înlăturare a efectelor acestora se fac cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

h) activitățile de protecție a pădurilor, acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure în cantități care depășesc prevederile amenajamentelor, se fac cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

i) activități tradiționale de utilizare a unor resurse regenerabile, în limita capacității productive și de suport a ecosistemelor, prin tehnologii cu impact redus, precum recoltarea de fructe de pădure, de ciuperci și de plante medicinale, cu respectarea normativelor în vigoare. Acestea se pot desfășura numai de către persoanele fizice sau juridice care dețin/administrează terenuri în interiorul parcului sau de comunitățile locale, cu acordul administrației ariei naturale protejate;

j) lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor, lucrări speciale de conservare cu accent pe promovarea regenerării naturale și fără extragerea lemnului mort, cu excepția cazurilor în care se manifestă atacuri de dăunători ai pădurii ce se pot extinde pe suprafețe întinse, în primul rând de parcele întregi limitrofe zonelor cu protecție strictă sau integrală, în restul zonei-tampon fiind permisă aplicarea de tratamente silvice care promovează regenerarea pe cale naturală a arboretelor: tratamentul tăierilor de transformare spre grădinărit, tratamentul tăierilor grădinărite și cvasigrădinărite, tratamentul tăierilor progresive clasice sau în margine de masiv cu perioada de regenerare de minimum 10 ani. Tratamentele silvice se vor aplica cu restricții impuse de planurile de management al parcurilor și de ghidurile de gospodărire a pădurilor în arii protejate.

(9) În zonele de management durabil se pot desfășura următoarele activități:

a) științifice și educative;

b) activități de ecoturism care nu necesită realizarea de construcții-investiții;

c) utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat numai cu animale

domestice, de către proprietarii care dețin pășuni sau care dețin dreptul de utilizare a acestora în orice formă recunoscută prin legislația națională în vigoare, pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele avizate de administrația parcului, astfel încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de floră și faună prezente;

d) localizarea și stingerea operativă a incendiilor;

e) intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, cu aprobarea planului de acțiune provizoriu de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, plan elaborat în acest scop de consiliul științific al parcului și valabil până la intrarea în vigoare a planului de management;

f) intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, la propunerea consiliului științific al ariei naturale protejate, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului;

g) acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului. În cazul în care calamitățile afectează suprafețe de pădure, acțiunile de înlăturare a efectelor acestora se fac cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

h) activitățile de protecție a pădurilor, acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure în cantități care depășesc prevederile amenajamentelor, se fac cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

i) activități tradiționale de utilizare a unor resurse regenerabile, în limita capacității productive și de suport a ecosistemelor, prin tehnologii cu impact redus, precum recoltarea de fructe de pădure, de ciuperci și de plante medicinale, cu respectarea normativelor în vigoare. Acestea se pot desfășura numai de persoanele fizice și juridice care dețin/administrează terenuri în interiorul parcului sau de comunitățile locale, cu aprobarea administrației ariei naturale protejate;

j) activități tradiționale de cultivare a terenurilor agricole și de creștere a animalelor, precum și alte activități tradiționale efectuate de comunitățile locale;

k) lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor și lucrări de conservare;

l) aplicarea de tratamente silvice care promovează regenerarea pe cale naturală a arboretelor: tratamentul tăierilor de transformare spre grădinarit, tratamentul tăierilor grădinarite și cvasigrădinarite, tratamentul tăierilor progresive clasice sau în margine de masiv, tratamentul tăierilor succesive clasice sau în margine de masiv, tratamentul tăierilor în crâng, în salcâmete și în zăvoaie de plop și salcie. În cazul arboretelor de plop euramerican se poate aplica și tratamentul tăierilor rase în parchete mici, iar în arboretele de molid, tăieri rase pe parcelele de maximum 1 ha;

m) activități de vânatoare;

n) activități de pescuit sportiv.

(10) Zone de dezvoltare durabilă a activităților umane sunt zonele în care se permit activități de investiții/dezvoltare, cu prioritate cele de interes turistic, dar cu respectarea principiului de utilizare durabilă a resurselor naturale și de prevenire a oricăror efecte negative semnificative asupra biodiversității.

(11) În zonele de dezvoltare durabilă se pot desfășura următoarele activități, cu respectarea prevederilor din planurile de management:

- a) activități de vânătoare, în zonele de dezvoltare durabilă din parcurile naturale;
- b) activități tradiționale de cultivare a terenurilor agricole și de creștere a animalelor;
- c) activități de pescuit sportiv, industrial și piscicultură;
- d) activități de exploatare a resurselor minerale neregenerabile, dacă această posibilitate este prevăzută în planul de management al parcului și dacă reprezintă o activitate tradițională;
- e) lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor și lucrări de conservare;
- f) aplicarea de tratamente silvice care promovează regenerarea pe cale naturală a arboretelor: tratamentul tăierilor de transformare spre grădinărit, tratamentul tăierilor grădinărite și cvasigrădinărite, tratamentul tăierilor progresive clasice sau în margine de masiv, tratamentul tăierilor succesive clasice ori în margine de masiv, tratamentul tăierilor în crâng în salcâmete și zăvoaie de plop și salcie. În zonele de dezvoltare durabilă din parcurile naționale se pot aplica tratamentul tăierilor rase în arboretele de molid pe suprafețe de maximum 1 ha, precum și tratamentul tăierilor rase în parchete mici în arboretele de plop euramerican. În zonele de dezvoltare durabilă din parcurile naturale se poate aplica și tratamentul tăierilor rase în parchete mici în arboretele de molid pe suprafețe de maximum 1 ha și plop euramerican;
- g) activități specifice modului de producție ecologic de cultivare a terenului agricol și creșterea animalelor, în conformitate cu legislația specifică din sistemul de agricultură ecologică;
- h) alte activități tradiționale efectuate de comunitățile locale.

Art. 23. – (1) În rezervațiile științifice sunt interzise orice activități umane, cu excepția activităților de cercetare, educație și de ecoturism, cu limitările descrise în planurile de management, cu acordul Academiei Române și al administratorului.

(2) În rezervațiile naturale nu sunt permise activități de utilizare a resurselor naturale. Prin excepție, sunt permise numai acele intervenții care au drept scopuri protejerea și promovarea obiectivului pentru care au fost constituite și unele activități de valorificare durabilă a anumitor resurse naturale.

Art. 24. – (1) Amenajamentele silvice ale unităților de producție/proprietăților ce intră în componența ariilor naturale protejate vor fi revizuite în mod obligatoriu în termen de 12 luni de la aprobarea planurilor de management. Până la revizuirea amenajamentelor silvice nu se vor aplica de către administratorii fondului forestier din acestea decât acele prevederi care sunt conforme legislației specifice ariilor naturale protejate și planurilor de management în vigoare.

(2) Planurile de dezvoltare pentru zonele incluse în arii naturale protejate se modifică de către autoritățile responsabile în conformitate cu prevederile planurilor de

management, respectiv cu obiectivele de conservare a ariilor naturale protejate care nu dispun de plan de management.

Art. 25. – Evaluarea managementului ariilor naturale protejate se face cel puțin o dată pe an, pe baza monitorizării și controalelor efectuate în teren de către autoritățile competente pentru protecția mediului.

Art. 26. – (1) Pentru terenurile din arii naturale protejate, deținute în regim de proprietate privată sau concesionate, proprietarii ori concesionarii vor primi compensații pentru respectarea prev